

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Csp/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318202014
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1318202014.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., IČO: 36 857 033, so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanej: I. A., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom Q. XXXX/XX, Q., o zaplatenie 1.649,16 eura s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.088,25 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1.088,28 eura od 07.11.2015 až do zaplatenia tak, že úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.350 eur, pričom odo dňa nasledujúcom po dni, v ktorom celková suma úroku a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.350 eur, je žalovaná povinná platiť už len úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.088,28 eura až do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaná je povinná v rozsahu 31,98 % nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 21.03.2018 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1 649,16 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1 649,16 eura od 07.11.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok a zmluvná spolu neprevýšia spolu sumu 1 500,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma zmluvnej pokuty a úroku z omeškania dosiahla sumu 1 500,- eur, len úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 649,16 eura do zaplatenia a náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky v sume 96,25 eura.

2. Žalobca svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že dňa 18.03.2015 uzatvoril so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500107300, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v sume 1 500,- eur, ktorý mala žalovaná spolu s úrokom vrátiť v 36 mesačných splátkach po 53,08 eura. Žalovaná sa však dostala do omeškania so splácaním splátok, pričom so splátkou č. 4 sa dostala do omeškania po dobu viac ako tri mesiace, a to aj napriek predchádzajúcemu upozorneniu žalobcu. Na základe toho si žalobca dňa 11.07.2015 uplatnil sankciu straty výhody splátok. celkový dlh žalovanej predstavoval sumu 1 649,16 eura, pričom do podania žaloby žalovaná uhradila celkovo sumu 261,72 eura. Omeškaním žalovanej vznikol žalobcovi aj nárok na zmluvnú pokutu podľa čl. 8 zmluvy a to vo výške 0,04 % denne zo sumy 1 649,16 eura od 07.11.2015 do zaplatenia. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca popri nároku na zmluvnú pokutu uplatnil aj nárok na úroky z omeškania tak, aby výška zmluvnej

pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Na základe toho si žalobca uplatnil len časť zákonného úroku vo výške 0,55 % zo sumy nesplatených istín úveru a úrokov. Ak však suma zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania dosiahne sumu poskytnutého úveru 1 500,- eur, žalobca si uplatňuje úrok z omeškania len vo výške 5,05 % ročne od 1 649,16 do zaplatenia. Žalobca zároveň zaslal žalovanej viacero písomných upozornení s pokusom o zmier, avšak bezúspešne.

3. Súd vo veci samej rozhodol v skrátanom rozkaznom konaní vydaním platobného rozkazu č.k. 16Csp 17/2018-36 zo dňa 11.06.2018, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk a preto ho súd uznesením č.k. 16Csp 17/2018-52 zo dňa 28.08.2018 zrušil.

4. Súd doručoval platobný rozkaz spolu so žalobou a jej prílohami na adresu žalovanej evidovanú v registri obyvateľov podľa § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p. a to prostredníctvom poštového podniku a príslušného útvaru policajného zboru ako doručujúcimi orgánmi podľa § 107 a 108 C.s.p., avšak s negatívnym výsledkom. Následne súd podľa § 116 ods. 1 C.s.p. zisťoval skutočný pobyt žalovanej prostredníctvom sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne a telekomunikačných operátorov. Keďže sa žalovanej nepodarilo doručiť žalobu s prílohami, poučením a výzvou na vyjadrenie sa k nej ani na adresu zistenú podľa § 116 ods. 1 C.s.p., súd podľa § 116 ods. 2 C.s.p. zverejnil dňa 07.05.2019 oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a príslušnej stránke súdu, pričom po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia sa žaloba považovala za doručенú.

5. Súd nariadil na deň 11.06.2020 pojednávanie, na ktoré mali strany sporu doručenie predvolania vykázané riadne a včas; žalobca dňa 29.05.2020 a žalovaná postupom podľa § 116 ods. 2 C.s.p.. Nakoľko sa žalovaná na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavila a žalobca ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci bez jeho prítomnosti, súd podľa § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti strán sporu a vyhlásení dokazovania za skončené podľa § 182 C.s.p., vo veci rozhodol rozsudkom podľa § 219 ods. 2 prvej vety C.s.p..

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: oznámením veriteľa o schválení úveru zo dňa 18.03.2015, zmluvnými podmienkami, prehľadom čerpania a úhrad splátok., fotokópiou poštovej obálky, oznámením o zosplatnení zo dňa 14.10.2015, žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru, potvrdením o odoslaní platby, pokusom o zmier zo dňa 21.11.2015, čím vykonal všetky stranami sporu označené a navrhnuté dôkazy, z ktorých následne vychádzal pri zistení nasledovného skutkového stavu.

7. Žalobca ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania úverov nebankovým spôsobom a žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzatvorili dňa 18.03.2015 v písomnej forme zmluvu o revolvingovom úvere (ďalej len „zmluva o úvere“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky v sume 1 500,- eur a záväzok žalovanej tieto peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť v pravidelných 36 mesačných splátkach spolu s úrokom.

8. Zo zmluvy o úvere vyplývalo, že:

- išlo o účelový úver určený na rekonštrukciu nehnuteľnosti;
- počet mesačných splátok bol stanovený na 36;
- mesačná splátka úveru predstavovala sumu 53,08 eura vrátane úrokov;
- celková čiastka, ktorú musela žalovaná splatiť predstavovala sumu 2 060,88 eura;
- výška RPMN predstavovala hodnotu 27,03 %;
- ročná úroková sadzba predstavovala hodnotu 17,77 %;
- priemerná hodnota RPMN bola 34,42 % a
- poplatok za poskytnutie úveru predstavoval sumu 150,- eur.

9. Zo zmluvy a ani z iných priložených dokladov k žalobe nevyplývali údaje žalovanej o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave alebo že bol úver poskytnutý až po nahliadnutí do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

10. Žalovaná z titulu uzatvorenej zmluvy čerpala úver v sume 1 350,- eur, pričom celkovo žalobcovi uhradila sumu 261,72 eura.

11. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.03.2015 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

16. Podľa § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

17. Na základe zisteného skutkového stavu považoval súd za nesporné, že žalobca a žalovaná uzavreli v písomnej forme dňa 18.03.2015 zmluvu, ktorá obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá podľa § 261 ods. 4 písm. d) Obchodného zákonníka predstavuje absolútny obchodno-záväzkový vzťah, na ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov pri jeho uzatváraní použil právny režim Obchodného zákonníka, okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktoré sa v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka použil právny režim, resp. právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv atď.). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy, keďže žalobca vystupoval ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa okrem toho aplikoval aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. platný v čase uzatvorenia zmluvy a upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou musí mať písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) a musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (t.j. v tomto prípade všeobecných náležitostí zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka), osobitné náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 tohto zákona, pričom pred jej uzatvorením je veriteľ povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať veriteľom poskytovaný spotrebiteľský úver s tým, že berie hlavne do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, jeho výšku, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia niektorých osobitných náležitostí (konkrétne náležitosti uvedené pod písm. a) až k), r) a y) v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) alebo hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúcej v posudzovaní schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, má podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok taký právny stav, podľa ktorého sa veriteľom poskytnutý úver musí považovať za bezúročný a bezpoplatkový, z čoho vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v písomnej forme, neobsiahla niektorú z vyššie uvedených osobitných náležitostí alebo bola uzatvorená bez predchádzajúceho skúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver, veriteľ sa môže v súdnom konaní úspešne domáhať len vrátenia istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

19. Súd musel konštatovať, že žalobca si ako veriteľ podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nesplnil svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keďže zo zmluvy ani iných priložených dôkazov nevyplývalo, že by žalobca bral do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, jeho výšku a hlavne príjem žalovanej ako spotrebiteľa, na základe čoho sa podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý úver rovnako považuje za bezúročný a bez poplatkov, na základe čoho má veriteľ nárok len na vrátenie skutočne poskytnutých a nevrátených peňažných prostriedkov, teda istiny úveru.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná čerpala úver v sume 1 350,- eur, z ktorej žalobcovi vrátila sumu 261,71 eura, súd považoval žalobu žalobcu dôvodnú len v sume 1 088,28 eura, pričom v ostatnej časti v sume 560,88 žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

21. Žalobca a žalovaná si v zmysle § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka dohodli pre prípad omeškania žalovanej s platením splátok zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne z dlžnej sumy, pričom aby jej výška nepresiahla výšku ustanovenú vykonávacím predpisom, limitovali jej výšku (spolu s výškou úrokov z omeškania) výškou poskytnutého úveru v sume 1 500,- eur, čo súd považoval za plne v súlade s § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené považoval súd nárok žalobcu na zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne za dôvodnú, a tento priznal žalobcovi, avšak len zo súdom priznanej sumy, t.j. zo sumy 1 088,28 eura, pričom obmedzenie je výšky spolu s výškou úrokov z omeškania naviazal na výšku žalobcom skutočne poskytnutého úveru žalovanej, teda do výšky 1 350,- eur.

22. Na základe uvedeného zaviazal súd žalovanú na zaplatenie sumy 1 088,25 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1 088,28 eura

od 07.11.2015 do zaplattenia tak, že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 350 ,- eur, pričom odo dňa nasledujúcom po dni, v ktorom celková suma tohto úroku a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 350,- eur, je žalovaná povinná platiť už len úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 088,28 eura až do zaplattenia.

23. V nadväznosti na uplatnený nárok na náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 96,26 eura súd len uvádza, že žalobca pri týchto výdavkoch nepreukázal žiadnym dôkazným prostriedkom, že tieto náklady svojmu právnenmu zástupcovi aj uhradil, na základe čoho súd nemal preukázanú dôvodnosť týchto výdavkov, a preto v tejto časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

24. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s princípom úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal podľa § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 31,98 %, čo korešpondovala s jeho pomerom úspechu v konaní, ktorý súd vypočítal tak, že žalobcov neúspech, ktorý predstavoval 34,01 %, odpočítal od úspechu žalobcu, ktorý predstavoval 65,99 %, pričom o samotnej výške tohto nároku rozhodne súd podľa § 262 ods. 1 C.s.p. samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.